

Алзекo (Alzeco). Това име се е запазило само у *латинскиятъ* писатели (у Павла Диакона), за това не може да се знае, да ли е вѣрно записано. „Обаче Русо-Славянско-то ветко и ново имя *Оль* (sic) весьма справедливо е могло да стане *бѣлорускѣ* *бѣлорусовъ* Олзекo, кое-то по Русски ся произноси *Алзекo* = *Alzeco*“.

Аспарухъ (*Аспарохъ*). Кръстовичъ мисли, че византийцитѣ сж писали Аспарухъ вмѣсто *Аспарухъ*, както Константинъ Багренородни пише *Острѣзови-прахъ*, вмѣсто „Островний прагъ“ и *Βουλνιπράχъ* вм. „Вѣлний прагъ“ (de adm. imp. с. 9. р. 60.). Въ такъвъ случай името Аспарухъ, като показва довольно происхождение-то си отъ славенскъ-тъ рѣчь *аспра* (видѣ пѣвѣта), ще да ся види че има и тупъ и характеръ и образъ совсѣмъ Славенски.“

Баянъ, *Васіанъ*, *Батъ-Баянъ*, *Батъ-Багсанъ*, *Ваціанъ* (*Βασιάνος*, *Βασανός*, *Βατρίανъ*, или *Βατρίανъ*, *Barbas eγαν* (?), *Βατρίανъ* (?)). Отъ тия петъ разни транскрипции на едно и сѣщо име (първитѣ двѣ сж отъ Никифора, послѣднитѣ три отъ Теофана), може да се види, колко добръ сж се съхранили българскитѣ имена у грѣкитѣ писатели! Разбира се, че и петитѣ не са могли да бѣдатъ вѣрни. Критикътъ е прочее свободенъ да избере, каквато форма обича, и Кръстовичъ се рѣшава за първата Баянъ, защото и до днесъ се употрѣблява у българитѣ и защото явно произхожда отъ славянската рѣчь „*бая*“ — „кой-то и днесъ юще употребляватъ и най-прости-ты българе; бая дѣте-то вмѣсто пресниватъ дѣте-то, или да ти побая вмѣсто да ти *попароднѣ*“.¹⁾

Борисъ, *Богорисъ* (*Βόρις*, *Βορίσος*, *Βόρις*). За това име „не може никой да има съмнѣніе, че е чисто славянско, защото и корѣна-та му рѣчь нахо-димъ и самъ *Боръ* (β = б, *Βόρις* е развалено отъ *Бборисъ*) и сложенъ съ други части за составленіе на прѣмного славенски рѣчи, напр. *бори*, *боръ*, *борѣба*, *соборъ* и пр. и въ Русскы-ты дѣтониси намѣрамы мнозинъ именѹемы съ това исто-то имя Борисъ или Боришъ“.

Кардаль (*Καρδάριος*, *Καρδάρις*). „Весьма вѣроятно сие имя происходитъ отъ *корда* рѣчь Славенска, значущъ *сабѣль*, и е было *Корѣанъ* произносимо по Рускы обичай Кардѣнъ.“ (Първитѣ понеже вѣматъ я пишатъ а, у промѣнили на близкото *и* и т. а.).

Комерсѣй или *Кормесѣй* (*Κομέριος* у Теофана, *Cormesius* у Анастаса Библ.). Кръстовичъ намѣрва че втората транскрипция е по-вѣрна, „и тогава (името) явно произходи отъ Славенскъ-тъ рѣчь *кормъ*, по български *кѣрмъ*, *кѣрмѣло*, *кѣрмъ*, като да речешъ *кормесѣй* = *кормесъ* = *кѣрменъ*, то есть *кѣрмитель*.“ Но може да произхожда и отъ славянската подобна рѣчь *корма* (по грѣкы *τηράλιον*, по турски *дюймѣнъ*), „като да рѣчемъ че *кормесѣй* = *кормѣй*, *τηράλιουχος*, *дюменджѣ*“.

Котрагъ, *Контрагъ* (*Κότραχος*, *Kontraqus*). „весьма вѣроятное станѣло отъ Славено-Българскъ-тъ рѣчь *кѣдръ*, *кѣорягъ*, като да рече *кѣдрявъ*.“ А туй е толкова повече вѣроятно, че Прокопи пише сѣщото име *Κοιτοῦργουρ* (*кѣдър-горъ*) и произвежда отъ него племето *Κοιτοῦργουροι* (както Теофанъ и Никифоръ произвеждатъ *Κοτράχι* отъ *Κοτράχος*).

Кроватъ, *Куоратъ*, *Куратъ* (*Κρόβατος*, Теоф., *Κούβρατος*, *Κούβρατος* Никиф.). Първото споредъ Кръстовича е най-право, „защото явно произходи отъ словенскъ-тъ рѣчь *кравъ*, коя-то по български ся е писала и ся пише *кръвъ* или *крвъ*, и отъ нежъ речено-то имя бы ся такожде писало *кравѣтъ* или *кравѣтъ* (както *дрѣтъ*, *дѣръ*, *крѣтъ*, *кѣретъ*, *прѣтъ*, българи, българи и пр.)“.

Крумъ, *Крумиъ*, *Хруниъ*, *Крума*, *Кремъ*, *Крунъ* (*Κροῖμος*, *Κροῖμος*, *Chrunnus*, *Cruman*, *Κρέμ*, *Κροῖβος*). Както *Кормесѣй*, така и *Крумъ* произхожда отъ слов. коренна дума *кормъ* (бѣлг. *кѣрмъ* и *крѣмъ*) и „понеже произведено-то

¹⁾ Идентично съ Баянъ е Паганъ (*Παγανός*, *Βαγανός*). р. 140. Споредъ Кръстовича името първоначално е било *Баю*, отъ него Баянъ, както отъ *Стойо* — *Стоянъ*, отъ *Людо*, *Людо*, *Людианъ*, отъ *Мино* — *Миланъ*, отъ *Драго* — *Драганъ*, отъ *Въло*, *Въло* — *Вълянъ* и пр.